

MURVAI OLGA (1942–2011) EMLÉKÉRE*

Nehéz róla beszélni. A testet magába záró koporsó a tevékeny élet nyomasztó hiányára figyelmeztet. Mit tehetünk? „Viseltes” szavakba kapaszkodunk, mert Ő hitt a szavak megtartó erejében. Viseltes szavakkal idézzük fel az életút mozzanatait, nem azokat, amelyeket a lexikonok rögzítenek, hanem azokat, amelyek emberi arcát villantják fel. Előttünk áll a körültekintő gonddal nevelő tanár, akinek szeme szigorúan villan szemüvege mögül a helyesírási hibát elkövető diákra, aki arra biztatja a hallgatókat, hogy érdemes birkózni a nyelvvel a pontos és árnyalt önkifejezés érdekében; a tanítóképzők számára magyar nyelvtan könyvet szerkesztő nyelvész, aki fontosnak tartotta, hogy az anyanyelv működési szabályait ismerő és értő tanítók neveljék a kisiskolásokat. Retorikai és stilisztikai gyakorlataival kézen fogva vezette a diákot a nyelv végtelen gazdagságát felfedező úton, így váltak szemináriumai a nyelvi nevelés műhelyévé. Műelemzéseivel „szemüvegeket” készített a nyelvközösség tagjainak, hogy bevezesse őket a szépirodalom „teremtett világ”-ába, hogy megtanítsa őket látni és felismerni a közvetített művészi igazságot.

Jelképes, hogy utolsó jelentős alkotása a *Vers-rekviem*, Kányádi Sándor *Halottak napja Bécsben* című poémájáról írt kismonográfiája. A gyászolóknak vigasz, mert az alkotás meghosszabbított élet. A rekviem az élők fohásza a halottért: „Örök nyugalom adj nekik, Uram...” és üzenet, amely figyelmeztet az emlékezés közösséget formáló, közösséget megtartó erejére. A mi feladatunk most már felépíteni emlékét tiszta, becsületes és fájdalmat enyhítő „párnás” szavakból, „Mert a legárvább akinek / még halottai sincsenek”.

A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem munkaközössége nevében:

Pletl Rita

---

* Májusban, az általa (is) szervezett *Kommunikációs kultúra és transzlingvisztika Európában* című nemzetközi tudományos konferencián, a marosvásárhelyi Sapientian – ahol ő maga dékánhelyettes volt – egyeztettünk, hogy a *Létünk* 2011/4-es számában közzétett tudományos diskurzusba a Sapientia felsőoktatási szerveződésről szóló „virtuális” előadással szól bele. A tanulmányt a szám előzetesében be is jelentettük. Helyette a fentiekben olvasható nekrológ érkezett. Nyugodjék békében! A szerkesztőség.